

ledes at Afgiften nedsættes til Kanonens Beløb, dersom den nu maatte være større, skal jeg tillade mig at henstille, at Ordningen træffes ved en særlig Lov, der træder i Kraft samtidig med Loven om Ejendomsskyld. Det kunde vel være naturligt ogsaa at optage Bestemmelserne om Jordebogsafgiften paa nysnævnte Lov, i Kraft af hvilken jo „Gammelskatten“ efter Loven af 1867 bortfalder. Men da Bestemmelserne om Jordebogsafgiften synes at maatte formuleres noget bredt, og der i alt Fald synes i Motiverne at burde gives en noget udførlig Redegørelse for Sammenhængen med denne Afgift, og hvad der taler for dens delvise Bortfalden, synes Optagelsen paa hint Lovforslag af praktiske Hensyn mindre hensigtsmæssig. Et eventuelt Lovforslag med Motiver vil for øvrigt temmelig hurtigt kunne udarbejdes, naar de herfra indfordrede Oplysninger om Domænekanonens Beløb forhaabentlig i en nær Fremtid ere indkomne. Det synes, at selve Hovedbestemmelsen maatte kunne formuleres derhen, at fra 1. Juli 1903 svares den i Henhold til § 5 i Lov om Skyldsætning af Ejendomme i de tidligere slesvigske Distrikter af 29. Marts 1867 fastsatte Jordebogsafgift kun af de Ejendomme, af hvilke før 1. April 1867 svarede Domænekanon, og Parceller af saadanne, dog, at Jordebogsafgiften ikke maa overstige Beløbet af den tidligere Kanon.

For at faa endelig Rede og Rigtighed paa Forholdene og undgaa Tvivl i Fremtiden, om en Ejendom hører til den tidligere domænekanonpligtige Jord eller om Afgiftens Størrelse, henstilles det derhos, at der træffes Bestemmelser svarende i det væsentlige til § 2 i Lov 29. Marts 1867. De skulde altsaa gaa ud paa, at der ved Finansministeriets Foranstaltning udarbejdes Fortegnelser over de Ejendomme, der i Medfør af den foranstaaende Bestemmelse fremtidig skulle svare Jordebogsafgift, med Afgiftens Beløb for hver Ejendom, hvilke Fortegnelser efter forudgaaet offentlig Bekendtgørelse derom skulde henlægges hos vedkommende Oppebørselsbetjent saavel som et passende Sted i hvert Sogn, mulig hos Sogneraadene, til almindeligt Eftersyn. Dersom nogen mener, at hans Ejendom med Urette er opført paa Fortegnelsen, idet den ikke hører til de Ejendomme, hvoraf der tidligere svarede Domænekanon, eller er en Parcel af en saadan Ejendom, eller at den opførte Jordebogsafgift er for høj efter Kanonens tidligere Beløb, maatte han inden en vis Frist, f. Eks. en Maaned, indbringe Spørgsmaalet for Domstolene gennem Stævning til Finansministeriet.

Med Hensyn til det finansielle Resultat af den antydede Regulering af Jordebogsafgiften, kan for Tiden kun siges, at Afgiftens nuværende Beløb er ca. 58,500 Kr., den foran angivne Domænekanon i alt 13,390 Rigsdaler eller 26,780 Kr. aarlig, men at man jo paa Grund af, at Domænekanon for en Del er gaaet over til Gammelskat, kan vente en ikke ringe Afgang heri.

28. Oktober 1901.

Hiort-Lorenzen.

Til Finansministeren.